

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Kernbachovou ve věci

žalobkyně: **SMO, městská akciová společnost Orlová**, IČO 60793163
sídlem Okružní 988, Lutyně, 735 14 Orlová
zastoupená advokátem Mgr. Janem Siostrzonkem
sídlem U Cementárny 1303/16, 703 00 Ostrava

žalovaný: **Ing. Alfréd R., CSc.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Leošem Brantálem, LL.M.
sídlem Hasičská 551/52, 700 30 Ostrava

**o zaplacení částky 1 380 396 Kč s příslušenstvím
a vzájemné žalobě o zaplacení částky 1 842 554,44 Kč s příslušenstvím**

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni částku 1 332 334 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 11. 7. 2013 do zaplacení a úrok z prodlení 8,05 % z částky 1 374 334 od 2. 7. 2013 do 10. 7. 2013, se zamítá.
- II. Žalovaný je povinen žalobkyni zaplatit částku 42 000 Kč s úrokem z prodlení 8,05 % od 11. 7. 2013 do zaplacení.
- III. Žalobkyně je povinna žalovanému zaplatit na náhradě nákladů řízení částku 242 550 Kč, k rukám právního zástupce žalovaného, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

IV. Žalobkyně je povinna České republice na účet Krajského soudu v Ostravě zaplatit na nákladech řízení částku 4 237 Kč, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Vzájemný návrh

V. Žalobkyně je povinna žalovanému zaplatit částku 1 842 554,44 Kč s úrokem z prodlení 10 % z částky 2 047 787,44 od 1. 5. 2020 do 22. 5. 2020 a úrok z prodlení 10 % z částky 1 842 554,44 od 23. 5. 2020 do zaplacení, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

VI. Žalobkyně je povinna žalovanému zaplatit na náhradě nákladů řízení částku 62 800 Kč, k rukám právního zástupce žalovaného, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu dne 8. 2. 2016, se žalobkyně domáhala proti žalovanému zaplacení částky 1 380 396 Kč s úrokem z prodlení od 2. 7. 2013 do zaplacení ve výši 8,05 % z titulu neoprávněného majetkového prospěchu žalovaného vzniklého vyplacením tzv. další odměny za výkon funkce člena statutárního orgánu.
2. Žalovaný byl v období od 7. 5. 2008 do 2. 5. 2012 a následně od 22. 5. 2012 do 20. 3. 2013 členem představenstva žalobkyně, kdy vykonával funkci místopředsedy představenstva. Rozhodnutím Rady města Orlové (dále jediný akcionář) v působnosti valné hromady žalobkyně dne 20. 3. 2013 byl žalovaný odvolán z funkce.
3. Podle Smlouvy o výkonu funkce ze dne 31. 7. 2008 (dále je Smlouva) náležela žalovanému za výkon funkce základní odměna 50 000 Kč měsíčně a ze Smlouvy ze dne 2. 5. 2012 základní odměna 55 000 Kč, která byla stanovena rozhodnutím valné hromady (článek V. odst. 1 písm. a/ Smlouvy) a další odměna za celkové hospodářské výsledky žalobkyně dosažené v příslušném kalendářním roce, maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny (článek V. odst. 1 písm. b/ Smlouvy), přičemž podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím představenstva žalobkyně.
4. V roce 2012 žalobkyně zaplatila žalovanému odměnu ve výši 50 000 Kč, resp. 55 000 Kč měsíčně. Vedle této měsíční odměny, která není předmětem řízení, žalobkyně žalovanému zaplatila za rok 2012 zálohově tzv. další odměnu za celkové hospodářské výsledky (článek V. odst. 1 písm. b/ Smlouvy), za únor až květen 2012 vždy částku 21 967 Kč (4 x 21 967 Kč), za červen a srpen vždy částku 20 693 Kč (2 x 20 693 Kč). Za rok 2012 žalobkyně žalovanému na zálohách další odměny vyplatila 129 254 Kč a čtyři platby po 300 770 Kč, a to dne 29. 2. 2012, 30. 4. 2012, 18. 6. 2012, 9. 8. 2012, tj. částku 1 203 080 Kč a doplatek další odměny za období roku 2011 ve výši 6 062 Kč. Celkem v roce 2012 žalobkyně žalovanému na zálohách další odměny a doplatku další odměny za rok 2011 zaplatila částku 1 338 396 Kč. Jedná se o platby z titulu tzv. další odměny, které byly vyplaceny po odečtení zákonných odvodů.
5. Žalovanou částku žalobkyně požaduje zpět, protože Smlouvy o výkonu funkce neumožňují vyplácení záloh, když výplata další odměny je vázaná na výsledky hospodaření v kalendářním roce, tedy tzv. další odměnu je možné vyplatit po zhodnocení hospodářského výsledku žalobkyně za uplynulé období. Tzv. poukázky ze dne 28. 2. 2012, 27. 4. 2012, 13. 6. 2012 a 6. 8. 2012, každá z nich na částku 380 000 Kč (před odvedením zákonných odvodů), odkazují na kolektivní smlouvu, což v případě žalovaného nepřipadá v úvahu, neboť práva a povinnosti jsou kolektivní smlouvou přiznána pouze zaměstnancům žalobkyně, nikoliv členům statutárního orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

6. Podle ujednání ve Smlouvě stanovuje podmínky pro přiznání tzv. další odměny představenstvo, které je oprávněno posoudit, zda tyto podmínky pro výplatu byly splněny, ale rozhodnutí o přiznání další odměny náleží do výlučné působnosti valné hromady podle ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák., a článku 23 odst. 2 písm. g) Stanov žalobkyně. Žádné rozhodnutí jediného akcionáře žalobkyně, které by žalovanému přiznalo nárok na další odměnu za rok 2012, však neexistuje.
7. Plnění, která žalovaný od žalobkyně obdržel v průběhu roku 2012 dle článku V. odst. 1 písm. b) Smlouvy, byla žalovanému vyplácená, aniž by byla předem nebo i zpětně schválená jediným akcionářem. Jediný akcionář v působnosti valné hromady žalobkyně dne 10. 7. 2013 rozhodl, že o odměnách žalovaného za období let 2008 - 2011 nikdy nerozhodl v souladu se stanovami a rozhodl, že žalovanému náleží odměna ve výši 0 Kč. Dne 8. 7. 2013 jediný akcionář rozhodl o odměně žalovaného za hospodaření žalobkyně za rok 2012 ve výši 0 Kč.
8. Pro výplatu odměny žalovanému za rok 2012 nebyly splněny ani podmínky § 66 odst. 3, první věty, obch. zák., protože žalobkyně zjistila závažná pochybení při nakládání s majetkem žalobkyně, jež zjistila z forensního auditu.
9. Usnesením ze dne 14. 10. 2016, č. j. 29 Cm 27/2016-28, soud žalobkyni vyzval, aby doplnila dle § 118a odst. 1) a 3) zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen OSŘ) obecná skutková tvrzení v bodě V. žaloby, že žalovaný přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům a že porušil povinnosti v souvislosti s výkonem funkce. Žalobkyně byla poučena o následcích nesplnění břemene tvrzení a neunesení břemene důkazního.
10. Žalobkyně podáním ze dne 27. 10. 2016 doplnila žalobu. Uvedla, že v roce 2012 dosáhla kladného hospodářského výsledku, který mohl být vyšší, nebýt jednání žalovaného, který zaviněně porušil povinnosti v souvislosti s výkonem funkce, která jsou uvedena ve forensním auditu.
11. K porušení povinností žalovaného při výkonu funkce člena statutárního orgánu žalobkyně uvedla:
 - 11.1. Dne 27. 4. 2012 představenstvo rozhodlo o vyčlenění částky ve výši 1 mil. Kč na nákup reklamních ploch. Podle zápisu z jednání představenstva č. 3/2012, v bodě 12.4., ze dne 27. 4. 2012 měly „nakoupené“ reklamní plochy sloužit žalobkyni pro vlastní reklamu a pro další prodej reklamy pro jiné subjekty. Po rozhodnutí představenstva došlo k uzavření smluv o reklamě č. 105/2012 ze dne 29. 6. 2012, č. 71/2013 ze dne 27. 4. 2012, č. 70/2013 ze dne 27. 4. 2012 a č. 69/2013 ze dne 26. 4. 2012. Smlouvy o reklamě č. 105/2012 a č. 70/2013 bylo zcela zbytečné uzavírat, neboť se zde jednalo o nájem plochy, kterou žalobce mohl využít bezplatně. Žalobkyně podala žalobu o náhradu škody ve výši 1 020 000 Kč směřující proti všem bývalým členům představenstva v souvislosti s uzavřenými reklamními smlouvami. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 2. 10. 2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, žalobě částečně vyhověl, když zavázal žalovaného k zaplacení částky ve výši 670 000 Kč spolu se zákonným příslušenstvím představující plnění, které žalobkyně vyplatila sportovním klubům na základě reklamních smluv č. 105/2012 a č. 70/2013.
 - 11.2. Dne 13. 9. 2011 podala žalobkyně nabídku na veřejnou zakázku s názvem „Údržba zeleně ve městě Orlová“, jejímž zadavatelem bylo město Orlová. Žalobkyně nabídku podala v době, ve které nedisponovala potřebnou technikou, odborným personálem a předchozími zkušenostmi s podobnou činností. V zadávacím řízení Města Orlová zvítězila společnost TALPA – zahradnické služby s.r.o. (dále jen TALPA). Žalobkyně následně uzavřela s touto společností dne 1. 4. 2013 smlouvu, na jejímž základě měla žalobkyně jako subdodavatel pro společnost TALPA zajišťovat práce na části této veřejné zakázky. Dle kalkulace subdodávky pro společnost TALPA, zpracované zaměstnanci žalobkyně, každoročně od roku 2013 do roku 2018 „vytvářela“ pro žalobkyni ztrátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

v rozmezí 300 až 350 tisíc Kč ročně. I podle kalkulace provedené zpracovateli forensního auditu závazek ze smlouvy se společností TALPA v období pěti let 2013 – 2018 bude vytvářet ztrátu v rozmezí 125 – 167 tisíc Kč ročně. Žalovaný ve věci této zakázky měl k dispozici informace potřebné k posouzení hospodářského účelu a přínosů pro žalobkyni. Z vlastní kalkulace provedené zaměstnanci žalobkyně plyne, že od začátku realizace bude zakázka pro žalobkyni ztrátová. Tato smlouva proto neměla být vůbec uzavřena.

11.3. Za účelem realizace subdodávky pro společnost TALPA žalobkyně vyhlásila veřejnou soutěž na dodávku 5 ks profesionálních sekacích strojů s předpokládanou hodnotou 2,8 mil. Kč. V zadávacím řízení bylo osloveno celkem 5 subjektů. Nejnižší cenu za 5 ks strojů ve výši 2 140 000 Kč nabídla společnost SDO Technika s.r.o. Zakázku však vyhrála společnost Chlebiš s.r.o., jejíž nabídka dosáhla částky ve výši 2 452 250 Kč. Nabídka společnosti Chlebiš s.r.o. o 312 500 Kč převyšuje nejnižší nabídku předloženou společností SDO Technika s.r.o. Je pravdou, že cena nebyla jediným zadávacím kritériem ve veřejné zakázce, dalšími kritérii byly termín dodání strojů a délka záruky. Po vyhodnocení všech těchto kritérií byla vybrána jako „nejvýhodnější“ právě zakázka společnosti Chlebiš s.r.o. Kritérium termínu dodání však v době realizace samotné zakázky nemělo žádný význam. Všechny 5 ks techniky bylo totiž dodáno po sjednaném termínu dodání ve smlouvě (30 dní ode dne podpisu smlouvy), přičemž prodlení s dodáním strojů bylo z části zaviněno žalobkyní, neboť ta neměla připraveny prostory k uskladnění této techniky. Výběr tohoto kritéria se jeví být zcela pochybným s ohledem na skutečnost, že tato zakázka byla vyhlášena v listopadu roku 2012 a samotná smlouva byla uzavřena v prosinci roku 2012. V tomto období, kdy využitelnost sekací techniky pro údržbu městské zeleně je nulová, je význam kritéria termínu dodání zcela nicotný. Navíc toto kritérium bylo fakticky znehodnoceno tím, že sama žalobkyně neměla připraveny prostory k převzetí sekacích strojů. Smlouva se společností TALPA – zahradnické služby s.r.o. byla podepsána až 1. 4. 2013. Kritérium termínu dodání strojů tak ztrácí na významu, přičemž při vypuštění tohoto kritéria by zůstala kritéria nabídkové ceny a délky záruky, přičemž zde by již byla úspěšnější nabídka společnosti SDO Technika s nejnižší nabídkovou cenou. V tomto zadávacím řízení zcela účelově nebyla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka ta, která obsahovala nejnižší nabídnutou cenu (nabídka společnosti SDO Technika). Především však v souvislosti se ztrátovou zakázkou – subdodávka pro společnost TALPA, která vůbec neměla být uzavřena, neměla být ani vyhlášována veřejná zakázka na dodávku 5 ks sekacích strojů. Uvedeným jednáním vznikla žalobkyni ztráta na hospodářském výsledku ve výši rozdílu nabídkových cen – tj. ve výši 312 500 Kč, resp. ve výši 2 452 000 Kč za předpokladu, že by tato zakázka nebyla vůbec realizována.

11.4. Žalobkyně v roce 2011 vyhlásila výběrové řízení „*Napojení revitalizovaného bytového fondu RPG IPRM Orlová na CZT*“. V 1. kole nebyl vybrán žádný z uchazečů. Do 2. kola nabídky předložilo 5 uchazečů. Jako vítězná byla vybrána nabídka společnosti TENZA a.s., Svatopetrská 35, Brno s nabídkovou cenou 10 799 218 Kč. Nejednalo se však o nabídku nejvýhodnější. Cenově byla pro žalobkyni nejvýhodnější nabídka společnosti Meccano s.r.o., Záchranářů 154, Orlová s nabídkovou cenou ve výši 10 454 330 Kč. Z protokolu z 2. kola hodnocení cenových nabídek ze dne 14. 3. 2011 vyplývá, že při výběru vítěze bylo dodatečně přihlédnuto k tomu, zda se jedná o akciovou společnost nebo společnost s ručením omezeným a k tomu, že uskladněné stanice z akce 2010 PS 12 společnost TENZA a.s. upraví dle požadavku žalobkyně. Výběr byl proveden dle celkové výhodnosti předložené nabídky. Uvedená pomocná kritéria jsou však zcela účelová, neboť kritérium právní formy obchodní společnosti nemá s ekonomickou výhodností dané nabídky nic společného. Hodnota úprav uskladněných stanic na přání žalobkyně je kritériem zcela zavádějícím, neboť není vůbec tato hodnota úprav nikde vyčíslena, takže nelze nijak cenově toto kritérium hodnotit. Dle zadávací dokumentace je váha kritéria ceny nabídky 75 %. Kritérium úprav uskladněných stanic není v zadávací dokumentaci nikde uvedeno. V zadávací dokumentaci je sice uvedeno kritérium celková výhodnost nabídky, ale aby bylo možné posoudit výhodu spočívající v

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

úpravě uskladněných stanic, pak by zadávací podmínky měly obsahovat bližší zdůvodnění tohoto pomocného kritéria. Nic takového však zadávací kritéria neobsahují. Smlouva byla uzavřena se společností TENZA, a.s., Svatopetrská 35, Brno. Tímto úkonem žalobkyni vznikla škoda ve výši rozdílu cenové nabídky vítěze ve výši 10 799 218 Kč a cenově nejvýhodnější nabídky společnosti Meccano s.r.o. ve výši 10 454 330 Kč, tj. ve výši 344 888 Kč.

11.5. Žalobkyně za účelem posouzení možných ztrát při zadávání zakázek (investic do tepelného hospodářství) nechala Ing. Juliusem R. - projekční kancelář, xxx, zpracovat položkový rozpočet stavbu „Modernizace PS 15, Orlová-Lutyně“. Podle položkového rozpočtu byla cena díla (hodnota zakázky) 17 227 468 Kč bez DPH. Smlouvou o dílo č. 50/2012 ze dne 11. 6. 2012 byla cena díla sjednána ve výši 23 414 200 Kč bez DPH. Rozdíl v ceně díla sjednané smlouvou a stanovené položkovým rozpočtem dosahuje částky ve výši 6 186 732 Kč bez DPH. Žalobkyně tvrdila, že byť výsledná cena díla dle smlouvy o dílo č. 50/2012 vzešla ze zadávacího řízení vyhlášeného žalobkyní, je nutno konstatovat, že rozdílová částka ve výši 6 186 732 Kč představuje škodu pro žalobkyni, za jejíž vznik nese odpovědnost žalovaný.

12. Doplněná tvrzení o jednání žalovaného hodlá žalobkyně prokázat forensním auditem, smlouvu se společností TALPA – zahradnické služby s.r.o., vnitřní kalkulaci žalobkyně k této zakázce, dokumentací k výběrovému řízení na nákup sekací techniky včetně uzavřené smlouvy, dokumentací k výběrovému řízení „Napojení revitalizovaného bytového fondu RPG IPRM Orlová na CZT“, dokumentací k výběrovému řízení „Modernizace PS 15, Orlová-Lutyně“, smlouvou o dílo č. 50/2012 ze dne 11. 6. 2012 včetně dodatku č. 1 ze dne 25. 6. 2012, včetně dokladu o zaplacení ceny díla a položkovým rozpočtem zpracovaným Ing. Juliusem R., výsledkem svědka Ing. Petra T., MBA (ekonomicko-obchodního manažera žalobkyně), spisem Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Cm 4/2015 a Vrchního soudu v Olomouci č. j. 8 Cmo 136/2016, policejním spisem č. j. KRPT-56677-81/TČ-2015-070381, zejména usnesením č. j. KRPT-56677-81/TČ-2015-070381 ze dne 31. 3. 2016, usnesením č. j. 10 ZT 71/2016-9 ze dne 31. 5. 2016, usnesení č. j. KRPT-56677-107/TČ-2015-070381 ze dne 3. 6. 2016, usnesení č. j. 10 ZT 71/2016-25 ze dne 26. 8. 2016, opatření ze dne 19. 4. 2016 o přibrání znalce a znalecký posudek č. 83/16 ze dne 15. 5. 2016, smlouvy o reklamě, včetně faktur a dokladů o zaplacení, objednávky na výrobu banerů, doklady o zaplacení za výrobu banerů, rozhodnutí představenstva o vyčlenění 1 mil. Kč na zakoupení reklamní plochy.
13. Žalobkyně vyplatila žalovanému v roce 2012 také paušální příspěvek 3 500 Kč měsíčně, celkem 42 000 Kč. Podle článku V. odst. 7 Smlouvy o výkonu funkce výši paušálního příspěvku projedná a rozhodne představenstvo, avšak plnění, které není přesně specifikováno ve Smlouvě o výkonu funkce, musí být schváleno valnou hromadou. Jediný akcionář o výši paušálního příspěvku pro žalovaného nerozhodl. Podle ustanovení § 66 odst. 3 zák. č. 513/1991 Sb., obch. zák., vzniká nárok na paušální příspěvek pouze na základě právního předpisu, nebo vnitřního předpisu schváleného valnou hromadou. Žádný zákon ani podzákonná norma nepřiznává žalovanému nárok na plnění dle článku V. odst. 7 Smlouvy ve výši 3 500 Kč měsíčně.
14. Žalobkyně vydala směrnici S/3/2007/1, která upravovala postup při vysílání zaměstnanců a náhradu cestovních výdajů pro členy představenstva a dozorčí rady. Směrnice sice upravuje nárok členů statutárních orgánů na cestovní výdaje, ovšem aniž by stanovila jejich výši. Částka 3 500 Kč vyplacená měsíčně jako příspěvek dle článku V. odst. 7 Smlouvy však nesloužila k náhradě cestovních výdajů, které předpokládá článek V. odst. 3 Smlouvy. Částka 3 500 Kč vyplacena žalovanému každý měsíc, tak není náhradou cestovních výdajů dle článku V. odst. 3, ale paušálním příspěvkem, o kterém se zmiňuje článek V. odst. 7 Smlouvy, proto žalobkyně požaduje též vrácení 42 000 Kč s příslušenství.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

15. Žalobkyně požaduje po žalovaném zaplacení částky 1 380 396 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 2. 7. 2013 do zaplacení, tedy ode dne následujícího po odeslání výzvy k úhradě. Tato částka je tvořena doplatkem další odměny za rok 2011 ve výši 6 062 Kč, vyplacenými zálohami na další odměnu za rok 2012 1 332 334 Kč a paušálními měsíčními příspěvky 42 000 Kč (12 x 3 500 Kč). Žalobkyně žalovaného vyzvala k vrácení žalované částky výzvou ze dne 1. 7. 2013.
16. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Učinil nesporným, že od 7. 5. 2008 do 2. 5. 2012 a od 22. 5. 2012 do 20. 3. 2013 vykonával funkci místopředsedy představenstva. Mezi žalobkyní a žalovaným byly uzavřeny dvě Smlouvy o výkonu funkce člena představenstva, a to dne 31. 7. 2008 a dne 2. 5. 2012 a potvrdil příjem tzv. další odměny a paušálních příspěvků, jak byly popsány v žalobě.
17. Žalovaný namítal, že výkonem funkce nepřispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům žalobkyně. Jediný akcionář žalobkyně každoročně schvaloval hospodaření žalobkyně, včetně účetní závěrky a zprávy auditora. Nedílnou součástí schválených účetních závěrek a zpráv auditora byla i výše odměn žalovaného. Ze zpráv auditora nevyplývalo, že by auditor zpochybňoval vyplacení odměny. Žalobkyně se nemůže tvářit, že ji skutečnosti, že byly vypláceny odměny, nebyly známy, a že se o výplatě odměny dověděla až z tzv. forenzního auditu z roku 2013. Kritériem pro vyplácení odměn žalovanému byl hospodářský výsledek žalobkyně, který od nástupu žalovaného do výkonu funkce byl rok od roku lepší, tedy byly splněny podmínky pro jejich výplatu.
18. Rozsudkem ze dne 28. 3. 2017, č. j. 29 cm 27/2016-63, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 11. 2017, č. j. 5 Cmo 212/2017-118, soud žalovaného zavázal zaplatit žalobkyni částku 1 380 396 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 11. 7. 2013 do zaplacení, s odůvodněním, že nárok žalovaného na tzv. další odměnu a paušální příspěvek nevznikl, protože obě Smlouvy o výkonu funkce konkrétní pravidla pro vyplacení tzv. další odměny a paušálu neobsahovaly, nárok žalovaného nevyplýval ani z vnitřního předpisu a jediný akcionář žalobkyně v postavení valné hromady o odměnách žalovaného za rok 2012 nerozhodl.
19. Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Cm 1355/2018-165, byly oba rozsudky nižších stupňů zrušeny a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
20. Nejvyšší soud uzavřel, že valná hromada nemusí určit přímo výši úplaty za výkon funkce člena statutárního orgánu; postačí, když stanoví pravidla pro její určení. Má-li o konkrétní výši odměny rozhodovat někdo jiný než valná hromada, musí rozhodnutí valné hromady stanovit objektivní kritéria, na jejichž základě bude odměna určena tak, aby určení výše odměny nezáleželo na libovůli toho, kdo odměnu určuje. V poměrech projednávané věci obě Smlouvy o výkonu funkce svěřily rozhodování o další odměně představenstvu, přičemž objektivní kritérium, na jehož základě měla být další odměna určena, obě Smlouvy obsahovaly. Toto kritérium spočívalo ve stanovení maximální možné výše další odměny za kalendářní rok s tím, že přiznání další odměny a určení její výše bylo podmíněno celkovými (příznivými) hospodářskými výsledky žalobkyně, dosaženými v kalendářním roce. Přiznání další odměny a určení její výše tudíž nezáleželo na libovůli představenstva žalobkyně. Schválením smluv o výkonu funkce jediným akcionářem žalobkyně při výkonu působnosti valné hromady by se smluvní ujednání o odměňování stala pro žalobkyni závaznými.
21. K paušální náhradě nákladů za používání vlastního telefonu Nejvyšší soud uvedl, že Smlouvy neobsahují žádná kritéria, kterými by se mělo představenstvo při určení výše náhrady řídit. Neschválil-li jediný akcionář žalobkyně při výkonu působnosti valné hromady konkrétní výši paušální částky, anebo alespoň způsob jejího určení, přísluší žalovanému v souladu s § 66 odst. 2 ve spojení s § 572 obch. zák. pouze právo na náhradu (prokázaných) nutných nebo účelně

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

vynaložených nákladů při plnění závazků souvisejících s výkonem funkce člena statutárního orgánu žalobkyně.

22. K otázce užití práva žalobkyně odepřít plnění členu svého orgánu podle § 66 odst. 3 věty druhé obch. zák. Nejvyšší soud uvedl, že z principu proporcionality vyplývá, že výše plnění, jež společnost může členu statutárního orgánu odepřít, musí být zásadně přiměřená významu povinnosti, již člen orgánu porušil, míře jeho zavinění, celkové odměně a ostatním plněním poskytovaným žalobkyni v souvislosti s výkonem funkce, jakož i všem dalším v úvahu přicházejícím okolnostem tak, aby neposkytnutí odměny (či jiného plnění) bylo možné považovat za adekvátní (spravedlivý) důsledek předchozího porušení právní povinnosti členem orgánu.
23. Mezi účastníky bylo nesporné, že:
- žalovaný byl v období od 7. 5. 2008 do 20. 3. 2013 členem představenstva žalobkyně, od 7. 5. 2008 do 2. 5. 2012 a od 22. 5. 2012 do 20. 3. 2013 vykonával funkci místopředsedy představenstva,
 - žalobkyně žalovanému vyplatila doplatek odměny za rok 2011 ve výši 6 062 Kč, dne 9. 2. 2012, 8. 3. 2012, 10. 4. 2012, 10. 5. 2012 vždy částku 21 967 Kč, dne 11. 6. 2012 částku 20 693 Kč, 9. 8. 2012 částku 20 693 Kč a na základě poukázek ze dne 29. 2. 2012, 30. 4. 2012, 18. 6. 2012 a 9. 8. 2012 vždy částku 300 770 Kč (4 x 300 77 Kč) a měsíčně částku 3 500 Kč (12 x 3 500 Kč) jako paušální náhradu za používání vlastního notebooku a telefonu,
 - že, újma přiznaná rozsudkem ze dne 2. 10. 2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. 10. 2016, č. j. 8 Cmo 136/2016-304, jež nabyl právní moci dne 16. 12. 2016 ve výši 670 000 Kč spolu s 8,05 % úrokem z prodlení od 18. 4. 2014 do zaplacení, byla žalobkyni nahrazena pojistným plněním pojišťovny z pojištění žalovaného pro případ způsobení škody v souvislosti s výkonem funkce člena statutárního orgánu,
 - že Smlouvy o výkonu funkce ze dne 31. 7. 2008 a dne 2. 5. 2012 byly schváleny rozhodnutím jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady.
24. Z níže uvedených důkazů bylo zjištěno:
- ze Smlouvy ze dne 31. 7. 2008, že žalobkyně s žalovaným uzavřela Smlouvu o výkonu funkce člena představenstva, podle níž členovi představenstva přísluší za výkon jeho funkce odměna, která byla stanovena rozhodnutím valné hromady takto:
 - a) základní odměna ve výši 50 000 Kč za kalendářní měsíc,
 - b) další odměna za celkové hospodářské výsledky společnosti dosažené v příslušném kalendářním roce, a to maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny. Podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím představenstva společnosti (článek V.1. písm. a/ a písmeno b/). Podle článku V.7. při výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti je s členem představenstva dohodnuto, že mobilní telefonní přístroj, přenosný počítač, tj. potřebné věci pro práci ve společnosti, bude užívat svoje a na toto společnost bude paušálně přispívat. Výši paušálu projedná a rozhodne představenstvo společnosti v návaznosti na tuto smlouvu,
 - ze Smlouvy ze dne 2. 5. 2012, že mezi žalobkyní a žalovaným uzavřena Smlouva o výkonu funkce člena představenstva, která má shodné smluvní ujednání výše citované, přičemž změna se týká navýšení základní odměny na 55 500 Kč. Co se týče další odměny podle článku V. odst. 1 písm. b) a paušální náhrady článku V.7., je smluvní ujednání totožné jako ve smlouvě z 31. 7. 2008 (citováno v předchozím odstavci). Smlouva je účinná od 2. 5. 2012,
 - ze stanov žalobkyně článku 23 písm. g), že valné hromadě přísluší rozhodovat o všech otázkách, které zákon nebo stanovy svěřují do její působnosti. Podle článku 23 odst. 2 písm. g) do působnosti valné hromady náleží zejména rozhodování o odměňování členů představenstva a dozorčí rady,
- Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

podle článku 28 odst. 3 písm. j) představenstvo předkládá valné hromadě zejména návrh na odměňování členů představenstva a dozorčí rady,

- z výzvy ze dne 1. 7. 2013, že žalobkyně žalovaného vyzvala k vrácení části odměny za rok 2012 1 714 294 Kč, doplatku odměny za rok 2011 ve výši 6 062 Kč a paušálu ve výši 42 000 Kč (12 x 3 500 Kč) s odkazem na výsledky forenzního auditu, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení výzvy,

- z kopie podacího lístku a originálu obálky, že výzvu žalobkyně předala k poštovní přepravě dne 2. 7. 2013, při doručování dne 3. 7. 2013 nebyl žalovaný v místě doručování zastížen, proto bylo žalovanému zanecháno oznámení o uložení zásilky od 3. 7. 2013 do 18. 7. 2013 na poště,

- ze stejnopisu rozsudku ze dne 2. 10. 2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. 10. 2016, č. j. 8 Cmo 136/2016-304, jež nabyt právní moci dne 16. 12. 2016, že žaloba byla ohledně částky 350 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení zamítnuta, žalovaný byl zavázán žalobkyni zaplatit částku 670 000 Kč spolu s 8,05 % úrokem z prodlení od 18. 4. 2014 do zaplacení. Z odůvodnění rozsudku se podává, že uzavřením a realizací smluv o reklamě č. 69/2013 a č. 71/2013 žalobkyni škoda nevznikla, protože žádný z členů představenstva (včetně žalovaného) neporušil žádné ustanovení zákona, vnitřního předpisu žalobkyně ani ustanovení stanov žalobkyně. Uzavřením a realizací reklamních smluv č. 105/2013 a 70/2013, podle nichž žalobkyně za reklamu zaplatila 670 000 Kč, byla žalobkyni způsobena škoda 670 000 Kč, neboť z jiných závazkově právních vztahů žalobkyně vyplývala možnost bezplatné reklamy, kterou žalovaný způsobil žalobkyni svým jednáním,

- z výpisu z usnesení ze 46. zasedání Rady města Orlové ze dne 10. 7. 2013, že o odměnách žalovaného Rada města Orlové v působnosti jediného akcionáře žalobkyně nerozhodla,

- z výpisu z usnesení č. 45/2. zasedání Rady města Orlové ze dne 8. 7. 2013, že o odměnách žalovaného za období 2008 – 2011 Rada města Orlové v působnosti jediného akcionáře žalobkyně nerozhodla a přijala usnesení, že odměna žalovaného za hospodaření žalobkyně za období let 2008 - 2011 je 0 Kč,

- ze zápisu z řádného jednání představenstva č. 2/2012 ze dne 28. 2. 2012, že představenstvo odsouhlasilo vyplacení záloh na odměny žalovanému v roce 2012,

- ze zápisu z řádného jednání představenstva č. 3/2012 ze dne 27. 4. 2012, že představenstvo projednalo a schválilo vyhodnocení hmotné zainteresovanosti žalovaného (místopředsedy představenstva) na základě výsledků hospodaření zjištěných po ukončení auditu za rok 2011,

- ze zápisu z řádného jednání představenstva č. 5/2012 ze dne 4. 12. 2012, že představenstvo schválilo stanovení ukazatelů hmotné zainteresovanosti místopředsedy představenstva na rok 2013,

- ze zápisu z řádného jednání představenstva č. 1/2012 ze dne 7. 2. 2011 a usnesení č. 1/2011, že představenstvo schválilo vyhodnocení hmotné zainteresovanosti místopředsedy představenstva,

- z listiny nazvané „Stanovení ukazatelů hmotné zainteresovanosti místopředsedy představenstva společnosti SMO, městské akciové společnosti pro rok 2012“, podepsané předsedou představenstva JUDr. Jaromírem S., že listina stanoví 6 ukazatelů a jejich procentní ohodnocení,

- z poukázek ze dne 28. 2. 2012, 27. 4. 2012, 13. 6. 2012 a 6. 8. 2012 k výplatě zálohy na odměnu dle smlouvy, že v souladu s § 23 odst. 2 Kolektivní smlouvy a zásadami Smlouvy o výkonu funkce

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

předseda představenstva JUDr. Jaromír S. přiznává žalovanému za rok 2012 výplatu zálohy na odměnu dle jednotlivých poukázek vždy 380 000 Kč,

- z výpovědi bývalého předsedy představenstva žalobkyně JUDr. Jaromíra S., že obě Smlouvy o výkonu funkce mezi žalobkyní a žalovaným podepsal jako předseda představenstva dle pokynu jediného akcionáře, který smlouvu svým rozhodnutím schválil. K tzv. další odměně žalovaného uvedl, že představenstvo mělo stanovit určité parametry, které pokud budou žalovaným splněny, pak mu vzniká nárok na další odměnu. Každý rok představenstvo schvalovalo stanovení ukazatelů, které měl žalovaný splnit. Poté ekonomický úsek vyhodnotil, zda ukazatele stanovené představenstvem byly v běžném roce splněny. Výplata byla provedena na základě Smlouvy o výkonu funkce s tím, že byly splněny podmínky stanovené představenstvem a podmínky Smlouvy. Další odměny byly žalovanému vypláceny zálohovými platbami. Uvedl, že listinu „Stanovení ukazatelů hmotné zainteresovanosti místopředsedy představenstva společnosti SMO pro rok 2012“, podepsal a že splnění parametrů vyhodnocoval ekonomický úsek. Představenstvo mělo vyhodnotit splnění parametrů pro odměnu žalovaného pro rok 2012 na začátku roku 2013 spolu s přípravou účetní závěrky a výsledků hospodaření žalobkyně za účelem předložení účetní závěrky jedinému akcionáři,

- z výpovědi bývalého člena představenstva Ing. Radomíra J., že obvykle na začátku roku představenstvo stanovilo hospodářská kritéria pro splnění podmínek pro výplatu odměny žalovanému, o splnění kritérií rozhodovalo představenstvo,

- z výpovědi svědkyně Ing. Ivany H. (dříve F.), že jako zaměstnankyně žalobkyně zpracovávala daně, jako ekonomka zpracovávala plány, rozborů a výroční zprávy za běžné účetní období. Od sekretariátu obdržela listinu „Stanovení ukazatelů hmotné zainteresovanosti místopředsedy představenstva SMO za rok 2012“ a ukazatele tam stanovené vyhodnotila. Z rozborů hospodaření žalobkyně a z účetnictví zjistila, zda ukazatele stanovené představenstvem byly splněny,

- z emailové zprávy ze dne 24. 3. 2013, že Ing. Ivana H. žalovanému zaslala vyhodnocení hmotky za rok 2012 a sdělila, že žalovanému již bylo vyplaceno vše. Z přílohy emailové zprávy soud zjistil, že plánovaný výsledek hospodaření byl 83 000 Kč, předběžná hodnota hospodářského výsledku za rok 2012 je 5 361 974 Kč. V závěru materiálu je uvedeno, že místopředsedovi představenstva náleží doplatek v maximální částce,

- z forensního auditu za období let 2009 - 3/2013, vyhotoveného společností NEXIA AP, a.s. se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, že tento je zaměřen na významné transakce dle účetnictví a dalších evidencí žalobkyně, popis a kontrola ekonomických neefektivit, nestandardních transakcí nebo i rizik podvodného jednání, a to výběrovým způsobem. Závěr auditu hovoří o růstu nákladové náročnosti v personálních nákladech, audit zmiňuje nestandardní a účelový postup mzdového ohodnocení některých pracovníků. Forensní audit v části zadávání investičních zakázek (část 11 Investice v tepelném hospodářství) hodnotí způsoby zadání zakázek, zpracování zadávací dokumentace, případně hodnocení stanovených kritérií výběrového řízení,

- z listiny ze dne 14. 5. 2012 „Vyhodnocení cenových nabídek na akci Modernizace PS 15, Orlová – Lutyně“, že vedoucí střediska MTZ Ing. Jan M. žalovanému sdělil, že dle vnitropodnikové směrnice S/11/2008 o souhlas k přípravě smlouvy na realizaci výše uvedeného díla se společností TENZA a.s., která byla doporučena výběrovou komisí,

- z protokolu 2. kola hodnocení cenových nabídek na zhotovitele akce „Modernizace PS 15, Orlová – Lutyně“ ze dne 14. 2. 2012, že komise stanovila pořadí 8 uchazečů tak, že na 1. místě byla vybrána TENZA a.s. s nejnižší cenou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

- ze smlouvy o dílo ze dne 18. 8. 2013 o zpracování položkového rozpočtu a předávacího protokolu ze dne 18. 10. 2013, že Julius R. předal žalobkyni položkový rozpočet stavby „Modernizace PS 15, Orlová – Lutyně“, dle něhož nákladová část stavby představuje 20 845 236 Kč,

- z výzvy žalovaného ze dne 30. 4. 2020, že vyzval žalobkyni k vydání bezdůvodného obohacení 2 089 787,44 Kč s zákonným úrokem z prodlení od 28. 2. 2020, výzva obsahuje podstatné odůvodnění vzniku bezdůvodného obohacení na straně žalobkyně v souvislosti s vydáním rozhodnutí NS ČR dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Cdo 1355/2018 - 165.

25. Výše uvedená skutková zjištění, z provedených listinných důkazů a výslechů svědků má soud za prokázaná, pro stručnost na ně soud odkazuje.
26. Podle § 66 odst. 3 zákona č. 513/1991. Sb, obchodní zákoník (dále jen obch. zák.), jakékoliv plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je orgánem společnosti nebo jeho členem, na které neplyne právo z právního předpisu nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestliže výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti anebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.
27. Podle § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen OZ), účinného do 31. 12. 2013, není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy.
28. Podle § 451 odst. 1) OZ, kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat.
29. Podle § 451 odst. 2) OZ, bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.
30. Po stránce právní soud uplatněný nárok žalobkyně posoudil podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2013.
31. Podle ustanovení § 3028 odst. 3 OZ, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy. Tedy na posouzení nároku žalobkyně na vrácení tzv. další odměny poskytnuté v souvislosti s výkonem funkce členu statutárního orgánu a vrácení částek paušálu, je nutno aplikovat ustanovení obchodního zákoníku, zejména ustanovení § 66 odst. 3 obch. zák. Podle tohoto ustanovení jakékoliv plnění žalobkyně žalovanému, jež je orgánem společnosti a na které neplyne právo z právního předpisu nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce.
32. Obchodní zákoník neupravuje bezdůvodné obohacení komplexně, proto se na obchodní závazky aplikuje právní úprava obsažená v občanském zákoníku (§ 1 odst. 2 obch. zák.). Předpokladem vzniku právního vztahu z bezdůvodného obohacení je neoprávněné získání majetkových hodnot jedním subjektem na úkor jiného, na jehož úkor bezdůvodné obohacení vzniklo. Předmětem bezdůvodného obohacení může být získání finančních prostředků. Ustanovení § 451 OZ obsahuje

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

skutkové podstaty bezdůvodného obohacení. Jednou ze skutkových podstat je i majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu.

33. K nároku žalobkyně na vydání bezdůvodného obohacení.
34. Bylo prokázáno, že žalovaný byl v roce 2012 místopředsedou představenstva žalobkyně. Žalobkyně s žalovaným uzavřela 2 Smlouvy o výkonu funkce ze dne 31. 7. 2008 a 2. 5. 2012, které byly schváleny rozhodnutím jediného akcionáře v působnosti valné hromady, čímž se pro žalobkyni staly závaznými. Podle článku V.1., písm. b) Smluv o výkonu funkce přísluší žalovanému další odměna za celkové hospodářské výsledky žalobkyně dosažené v příslušném kalendářním roce, a to maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny s tím, že podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím (usnesením) představenstva žalobkyně. Obě Smlouvy obsahovaly objektivní kritérium maximální možné výše další odměny za kalendářní rok s tím, že přiznání další odměny a určení její výše bylo podmíněno celkovými hospodářskými výsledky žalobkyně, dosaženými v kalendářním roce. Skutečnost, že žalobkyně v roce 2012 dosáhla kladných hospodářských výsledků žalobkyně nepopírala. Schválením smluv o výkonu funkce jediným akcionářem žalobkyně při výkonu působnosti valné hromady se smluvní ujednání o odměňování stala pro žalobkyni závaznými. Výpovědi bývalého předsedy představenstva JUDr. Jaromíra S., člena představenstva Ing. Radomíra J. a listinou „Stanovení ukazatelů hmotné zainteresovanosti místopředsedy představenstva společnosti SMO pro rok 2012“, bylo prokázáno, že každý rok představenstvo schvalovalo stanovení ekonomických ukazatelů, které měl žalovaný splnit. Splnění ukazatelů stanovených představenstvem vyhodnotil ekonomický úsek, což potvrzují jak výpovědi uvedených členů představenstva, tak i výpověď ekonomky žalobkyně Ing. Ivany H. (dříve F.), která potvrdila, že vyhodnocení splnění ekonomických ukazatelů žalovaným pro rok 2012 provedla, což je prokázáno i emailovou zprávou ze dne 24. 3. 2013, kterou svědkyně žalovanému sdělovala, že ekonomické ukazatele pro rok 2012 byly splněny. Postup představenstva při schvalování ekonomických parametrů je prokazován i zápisy z představenstva, byť se převážně týkají období roku 2011. Soudu je z tvrzení účastníků známo, že ve věci odměn probíhá obdobné řízení pod sp. zn. 15 Cm 121/2013. Z podání žalobkyně v této věci je zřejmé, že při výplatě odměn postupovala vždy stejně od roku 2008.
35. Nárok žalovaného na vyplacení tzv. další odměny vznikl na základě Smluv schválených rozhodnutím jediného akcionáře v působnosti valné hromady, při splnění ekonomických ukazatelů stanovených představenstvem. Bylo prokázáno, že podmínka splnění ekonomických ukazatelů stanovených představenstvem v roce 2012 byla žalovaným splněna, proto mu dle Smluv o výkonu funkce vznikl na odměnu. Skutečnost, že odměna byla vyplacena zálohově, nemá na vznik nároku žalovaného vliv.
36. K námitce žalobkyně, že Kolektivní smlouva nemůže založit nárok na plnění poskytnuté členu představenstva, když v poukázce je tato poznámka uvedena, nutno uvést, že na poukázce je také zmíněna Smlouva o výkonu funkce. Námitka žalobkyně k uvedení poznámky o Kolektivní smlouvě na poukázce není důvodná, protože nárok žalobkyně na výplatu tzv. „další odměny“ není založen poukázkou, ale Smlouvou o výkonu funkce za splnění parametrů, uvedených v článku V.1. písm. b) Smlouvy o výkonu funkce. Nesprávný odkaz na ustanovení Kolektivní smlouvy obsažený v poukázce nemá pro vznik nároku a výplatu odměny, v případě že výplatu další odměny odůvodňují hospodářské výsledky žalobkyně a celková výše další odměny v kalendářním roce nepřesáhne 2,5 násobek základní roční odměny, žádný význam. Vyplacením tzv. další odměny tak k bezdůvodnému obohacení žalovaného nedošlo, když se jednalo o plnění ze Smlouvy o výkonu funkce.
37. K paušální náhradě nákladů za používání vlastního telefonu a počítače.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

38. Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Cm 1355/2018-165, uvedl, že neschválil-li jediný akcionář žalobkyně při výkonu působnosti valné hromady konkrétní výši paušální částky, anebo alespoň způsob jejího určení, přísluší žalovanému v souladu s § 66 odst. 2 ve spojení s § 572 obch. zák. pouze právo na náhradu (prokázaných) nutných nebo účelně vynaložených nákladů při plnění závazků souvisejících s výkonem funkce člena statutárního orgánu žalobkyně.
39. Podle čl. V.7. Smluv o výkonu funkce, členu představenstva při zařizování záležitostí žalobkyně náleží paušál za použití mobilního telefonního přístroje a přenosného počítače, o jehož výši rozhodne představenstvo žalobkyně. V řízení bylo prokázáno, že jediný akcionář žalobkyně při výkonu působnosti valné hromady konkrétní výši paušální částky ani způsob jejího určení, rozhodnutím neschválil.
40. Žalovaný v podání ze dne 23. 7. 2021 sdělil, že s ohledem na odstup času není schopen dohledat účty za telefonní hovory a prokázat tak účelně vynaložené náklady při plnění závazků souvisejících s výkonem funkce ve výši 42 000 Kč. Nárok žalobkyně ohledně částky 42 000 Kč s příslušenstvím je důvodný, když žalovanému vyplatila uvedený paušál bez právního důvodu, když jediný akcionář žalobkyně při výkonu působnosti valné hromady konkrétní výši paušální částky ani způsob jejího určení, rozhodnutím neschválil. Soud žalovaného zavázal zaplatit žalobkyni částku 42 000 Kč spolu s úrokem z prodlení 8,05 % od 11. 7. 2013 do zaplacení. Podle ust. § 369 odst. 1 obch. zák., je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku, nebo jeho části a není-li smluvena sazba úroku z prodlení, je dlužník povinen platit úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy občanského práva. Žalovaný byl k zaplacení žalované částky vyzván žalobkyní předžalobní upomínkou ze dne 1. 7. 2013. Výzva ze dne 1. 7. 2013 byla žalovanému doručována do místa bydliště a z důvodu jeho nezastižení byla dne 3. 7. 2013 uložena na poště k vyzvednutí. Uvedeného dne měl žalovaný možnost se s výzvou seznámit. Jelikož měl žalovaný plnit ve lhůtě 7 dnů od doručení, dostal se do prodlení až dne 11. 7. 2017. S ohledem na uvedené, soud žalovaného zavázal k zaplacení částky 42 000 Kč s úrokem z prodlení od 11. 7. 2017 do zaplacení.
41. K právu žalobkyně odmítnout žalovanému plnění ze smlouvy o výkonu funkce:
42. Z principu proporcionality (viz rozhodnutí ze dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Cm 1355/2018-165) vyplývá, že žalobkyně může odmítnout plnění členu orgánu pouze v takovém rozsahu, který lze s ohledem na všechny konkrétní okolnosti považovat za přiměřený. Výše plnění, jež společnost může členu statutárního orgánu odeprít, musí být zásadně přiměřená významu povinnosti, již člen orgánu porušil, míře jeho zavinění, celkové odměně a ostatním plněním poskytovaným žalobkyní v souvislosti s výkonem funkce, jakož i všem dalším v úvahu přicházejícím okolnostem tak, aby neposkytnutí odměny (či jiného plnění) bylo možné považovat za adekvátní (spravedlivý) důsledek předchozího porušení právní povinnosti členem orgánu.
43. Na základě výzvy ze dne 14. 10. 2016, č. j. 29 Cm 27/2016-28, žalobkyně doplnila žalobu podáním ze dne 27. 10. 2016, ve kterém uvedla, že v roce 2012 žalobkyně dosáhla kladného hospodářského výsledku, který mohl být vyšší, nebýt jednání žalovaného, který zaviněně porušil povinnosti v souvislosti s výkonem funkce, která jsou uvedena ve forensním auditu. Břemeno tvrzení ve vztahu k jednotlivým skutkům, které by odůvodňovaly postup podle ustanovení § 66 odst. 3 věty druhé obch. zák. tíží žalobkyni.
44. Důvody, pro které může žalobkyně odmítnout plnění ze Smlouvy o výkonu funkce člena statutárního orgánu, stanoví ustanovení § 66 odst. 3 věta druhá obch. zák. Toto ustanovení předpokládá splnění dvou podmínek, a to, že výkon funkce žalovaného zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům, anebo že žalovaný zavinil porušení právní povinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

v souvislosti s výkonem funkce. Odmítnutí plnění musí být důsledkem předchozího porušení právní povinnosti členem orgánu a přichází v úvahu pouze v takovém rozsahu, který lze s ohledem na všechny konkrétní okolnosti považovat za přiměřený významu povinnosti, již člen orgánu porušil, míře jeho zavinění. Naplnění první podmínky spatřuje žalobkyně v tom, že v případě, že by se žalovaný nedopustil pochybení popsaných v předchozích odstavcích, mohla by žalobkyně dosáhnout lepších hospodářských výsledků, než jakých dosáhla. Žalobkyně tedy netvrdí, že by po dobu působení žalovaného ve funkci člena představenstva byla ve ztrátě, namítá pouze, že její zisk mohl být vyšší.

45. Žalobkyně žalovanému vytýkala, že uzavřením Smluv o reklamě (skutek popsán v bodě 11.1. tohoto rozsudku) vznikla žalobkyni škoda, neboť smlouvy neměly být uzavřeny. Je nesporné, že Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 2. 10. 2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, zavázal žalovaného k zaplacení částky ve výši 670 000 Kč spolu se zákonným příslušenstvím představující plnění, které žalobkyně vyplatila sportovním klubům na základě reklamních smluv č. 105/2012 a 70/2013, avšak tato škoda byla žalované nahrazena pojistným plněním, což bylo mezi účastníky nesporné. K porušení povinnosti žalovaného při výkonu funkce člena představenstva došlo, avšak právo odmítnout plnění ze Smlouvy o výkonu funkce žalobkyni v tomto případě nesvědčí, když újma, jež jí vznikla, byla nahrazena. Sankce v podobě odmítnutí plnění ze Smlouvy o výkonu funkce by byla nedůvodná, neboť škoda byla sanována. Tedy tento důvod pro odmítnutí vyplatit žalovanému odměnu je nedůvodný.
46. Další skutek, jež žalobkyně žalovanému vytýkala (popsáno v bodě 11.2.) se týká podání nabídky dne 13. 9. 2011 do veřejné soutěže vyhlášené městem Orlová na veřejnou zakázku s názvem „*Údržba zeleně ve městě Orlová*“. Žalobkyně žalovanému vytýká, že nabídku žalobkyně podala v době, ve které nedisponovala potřebnou technikou a následně uzavřela dne 1. 4. 2013 smlouvu, na jejímž základě měla žalobkyně jako subdodavatel pro společnost TALPA zajišťovat práce na části této veřejné zakázky. Podání nabídky do veřejné soutěže se týká období roku 2011, nadto podáním nabídky žádná škoda žalobkyni vzniknout nemohla, když ve veřejné soutěži zakázku získala společnost TALPA. Jedná-li se jednání žalovaného spočívající v porušení povinnosti uzavřením, jak tvrdí žalobkyně, ztrátové subdodavatelské smlouvy dne 1. 4. 2013, pak toto jednání žalovaného bylo uskutečněno v roce 2013, tedy právo žalobkyně odmítnout vyplatit odměnu žalovaného nutno posoudit ve vztahu k odměně vyplacené v roce 2013, nikoliv k odměně vyplacené v roce 2012, jež je předmětem tohoto řízení.
47. Žalobkyně tvrdila, že došlo k pochybení při nákupu 5 ks profesionálních sekacích strojů (skutek popsán v bodě 11.3.). Skutková tvrzení žalobkyně spočívající v hodnocení a polemice ohledně stanovení zadávacích kritérií k veřejné zakázce na dodávku zahradní sekací techniky, avšak neuvádí, v čem mělo spočívat jednání žalovaného v rozporu s péčí řádného hospodáře. Sama žalobkyně uvedla, že cena nebyla jediným zadávacím kritériem ve veřejné zakázce, dalšími kritérii byly termín dodání strojů a délka záruky. Je zřejmé, že při popisu tohoto jednání žalobkyně vycházela z forensního auditu, který hodnotil zadávací kritéria s odstupem času a při znalosti skutečnosti, že došlo k prodlení s dodávkou. Tato skutečnost však v době organizace veřejné zakázky známá nebyla. Z tvrzení (uvedených v bodu 11.3.) není zřejmé, jak se žalovaný na výběrovém řízení podílel.
48. Žalobkyně žalovanému vytýkala, že v roce 2011 vyhlásila výběrové řízení „*Napojení revitalizovaného bytového fondu RPG IPRM Orlová na CZT*“ (viz skutek popsán v bodě 11.4.). Skutková tvrzení žalobkyně spočívající v hodnocení a polemice ohledně stanovení zadávacích kritérií k veřejné zakázce, vyhlášené v roce 2011, nic neuvádí o konkrétním jednání žalovaného, tedy jakým konkrétním jednáním v souvislosti s předmětným výběrovým řízením měl žalovaný přispět k zřejmě nepříznivým hospodářským výsledkům a zda v příčinné souvislosti s jeho jednáním byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

žalobkyni způsobena škoda. Žalobkyně pouze hodnotí váhu hodnotících kritérií výběrového řízení, konkrétní pochybení či jednání žalovaného v souvislosti s tímto skutkem neuvádí, nadto se jednalo o výběrové řízení, které dle tvrzení žalobkyně probíhalo v roce 2011, nikoli v roce 2012.

49. Žalobkyně uvedla, že při posouzení možných ztrát při zadávání zakázek (popsáno v bodě 11.5.) nechala zpracovat položkový rozpočet stavby „*Modernizace PS 15, Orlová-Lutyň*“, podle něhož byla hodnota zakázky 17 227 468 Kč bez DPH. Byť výsledná cena díla dle Smlouvy o dílo č. 50/2012 vzešla ze zadávacího řízení vyhlášeného žalobkyní, pak je nutno konstatovat, že rozdílová částka ve výši 6 186 732 Kč představuje škodu pro žalobkyni, za jejíž vznik nese odpovědnost žalovaný. Sama skutečnost, že ve Smlouvě o dílo č. 50/2012 ze dne 11. 6. 2012 byla cena díla sjednána ve výši 23 414 200 Kč bez DPH, která je rozdílná od hodnoty díla zjištěného položkovým rozpočtem zpracovaným, nevede k závěru, že žalovaný podpisem smlouvy způsobil žalobkyni újmu v rozsahu rozdílu mezi cenou, jež byla ve výběrovém řízení vyhodnocena jako nejvýhodnější a hodnotou díla stanovenou položkovým rozpočtem. Je nutno vzít v úvahu, že do výběrového řízení vstupují uchazeči o zakázku s vůlí dle uzavřené smlouvy plnit dodávku, avšak položkový rozpočet zachycuje pouze náklady kalkulované ex post po ukončení výběrového řízení. Také v tomto případě není konkrétní pochybení žalovaného tvrzeno, není zřejmé, jak se žalovaný na výběrovém řízení podílel.
50. Z tvrzení žalobkyně nelze dovodit, že by žalovaný při výkonu funkce přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům žalobkyně, jinak řečeno, že zavinil, že hospodářský výsledek nebyl vyšší. Žalobkyně pouze obecně tvrdila, že hospodářské výsledky mohly být vyšší. Nebylo zjištěno, že zaviněně porušil povinnost člena statutárního orgánu, pokud se jedná o skutky tvrzené v bodě 11.2. až 11.5., proto nelze žalovanému odmítnout právo na výplatu odměny dle Smlouvy o výkonu funkce. Jinak řečeno, žalobkyně v tomto řízení neunesla břemeno tvrzení ani důkazní břemeno o tom, že žalovaný svým jednáním přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům, či že zavinil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce. Žalobkyně tak neunesla břemeno tvrzení ve vztahu ke skutečnostem obsaženým v ustanovení § 66 odst. 3 věte druhé obch. zák., které by zakládaly právo žalobkyně odmítnout plnění ve prospěch jejího statutárního orgánu.
51. Usnesením ze dne 14. 10. 2016, č. j. 29 Cm 27/2016-28, soud žalobkyni vyzval, aby doplnila dle § 118a odst. 1) a 3) zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen OSŘ) obecná skutková tvrzení v bodě V. žaloby, že výkon funkce žalovaného zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům, či že žalovaný zavinil porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce, byla poučena o následcích nesplnění výzvy, jak uvedeno shora. Žalobkyně doplnila tvrzení a označila důkazy podáním ze dne 27. 10. 2016. U jednání dne 7. 2. 2017 byli účastníci poučeni podle § 119a OSŘ o koncentraci řízení, koncentrace řízení tak nastala ke dni 7. 2. 2017.
52. S ohledem na koncentraci řízení soud nehodnotil a neprovedl důkazy k tvrzení žalobkyně, že žalovaný v postavení člena představenstva žalobkyně nedostatečně kontroloval přímou podřízenou Renátu K., která byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, č. j. 104 T 294/2014, pro majetkovou trestnou činnost ke škodě žalobkyně, které se dopouštěla v letech 2012 a 2013.
53. Důvod pro odepření plnění ze Smlouvy o výkonu funkce žalobkyně spatřovala v tom, že hradila za žalovaného pojistné z titulu smlouvy o pojištění pro případ vzniku odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu funkce člena statutárního orgánu, ačkoliv takové plnění ve prospěch žalovaného nebylo schváleno rozhodnutím jediného akcionáře. V tomto případě zcela absentuje tvrzení o tom, jakou povinnost spojenou s výkonem funkce žalovaný porušil.
54. Žalobkyně žalovanému rovněž vytýká, že během výkonu své funkce v roce 2012 obdržel plnění nazvané jako cestovní náhrady. Tento nárok sice vyplýval ze Smlouvy o výkonu funkce, žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

však byl povinen účelnost požadovaných cestovních výdajů doložit. Došlo-li k proplacení nákladů na služební cestu, jedná se o pochybení zaměstnance žalobkyně, který proplacení provedl, nikoliv o zaviněné jednání žalovaného.

55. K důvodům pro odepření plnění ze Smlouvy o výkonu funkce uvedeným v odst. 51. až 54. soud nepřihlédl ani je nehodnotil, neboť tato tvrzení byla uplatněna až po koncentraci řízení.
56. Soud neprovedl důkazy - smlouvou se společností TALPA, vnitřní kalkulaci žalobkyně k této zakázce, dokumentaci k výběrovému řízení na nákup sekací techniky včetně uzavřené smlouvy, dokumentaci k výběrovému řízení „Napojení revitalizovaného bytového fondu RPG IPRM Orlová na CZT“, dokumentaci k výběrovému řízení „Modernizace PS 15, Orlová-Lutyně“, Smlouvou o dílo č. 50/2012 ze dne 11. 6. 2012 včetně dodatku č. 1 ze dne 25. 6. 2012, včetně dokladu o zaplacení ceny díla, výsledkem svědka Ing. Petra T., MBA (ekonomicko-obchodního manažera žalobkyně). Pokud se jedná o důkazy k výběrovým řízením, soud neprovedl dokazování navrženými důkazy, protože žalobkyně netvrdila konkrétní zaviněné jednání žalovaného v souvislosti s výběrovými řízeními, přičemž zjišťování skutku soudem z listinných důkazů předním, aniž by byl vymezen skutkovým tvrzením žalobkyně, jde za rámec zásad sporného řízení. Soud neprovedl dokazování policejním spisem č. j. KRPT-56677-81/TČ-2015-070381, usnesením č. j. KRPT-56677-81/TČ- 2015-070381 ze dne 31. 3. 2016, usnesením č. j. 10 ZT 71/2016-9 ze dne 31. 5. 2016, usnesení č. j. KRPT-56677-107/TČ-2015-070381 ze dne 3. 6. 2016, usnesení č. j. 10 ZT 71/2016-25 ze dne 26. 8. 2016, opatření ze dne 19. 4.2016 o přibrání znalce a znalecký posudek č. 83/16 ze dne 15. 5. 2016, smlouvami o reklamě, včetně faktur a dokladů o zaplacení, objednávkami na výrobu banerů, doklady o zaplacení za výrobu banerů, rozhodnutí představenstva o vyčlenění 1 mil. Kč na zakoupení reklamní plochy, protože ohledně reklamních smluv a tvrzení újmy, již měl žalovaný svým zaviněným jednáním způsobit, soud provedl důkaz pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 10. 2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145.
57. Žalobkyně požaduje po žalovaném zaplacení částky 1 380 396 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 2. 7. 2013 do zaplacení, tedy ode dne následujícího po odeslání výzvy k úhradě. Tato částka je tvořena doplatkem další odměny za rok 2011 ve výši 6 062 Kč, další odměnou za rok 2012 1 332 334 Kč a paušálními měsíčními příspěvky v celkové výši 42 000 Kč. Žalobkyně žalovaného vyzvala k vrácení žalované částky výzvou ze dne 1. 7. 2013.
58. Usnesením ze dne 16. 11. 2021, č. j. 29 Cm 27/2016-341, soud řízení ohledně částky 6 062 Kč s příslušenstvím vyloučil k samostatnému projednání. Požadovaná částka představuje doplatek odměny, na niž žalovanému vznikl nárok v roce 2011. Předmětem řízení ve věci sp. zn. 15 Cm 121/2013 je nárok žalobce na odměnu za období roku 2011, tedy nárok na doplatek odměny vyplacený v roce 2012 je závislý na posouzení otázky, zda žalovanému vznikl v roce 2011 nárok na odměnu.
59. Po vyloučení nároku na odměnu za rok 2011 ve výši 6 062 Kč k samostatnému projednání, zůstává předmětem nárok žalobkyně ve výši 1 374 334 Kč s úrokem z prodlení od 2. 7. 2013 do zaplacení.
60. Soud žalobu žalobkyně ohledně částky 1 332 334 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 11. 7. 2013 do zaplacení a úrok z prodlení 8,05 % z částky 1 374 334 Kč od 2. 7. 2013 do 10. 7. 2013, zamítl z důvodu uvedených zejména v bodech 35., 36. a 41. až 50. odůvodnění tohoto rozsudku.
61. Soud uložil žalovanému povinnost žalobkyni zaplatit částku 42 000 Kč s úrokem z prodlení 8,05 % od 11. 7. 2013 do zaplacení z důvodů uvedených v bodě 37. až 39. odůvodnění tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

62. K vzájemnému návrhu žalovaného:
63. Vzájemnou žalobou, došlou soudu dne 1. 6. 2020, se žalovaný po žalobkyni domáhá zaplacení částky ve výši 1 842 554,44 Kč s ročním úrokem z prodlení ve výši 10 % z částky 1 047 787,44 Kč od 1. 5. 2020 do 22. 5. 2020 a úroku z prodlení 10 % z částky 1 842 554,44 Kč od 23. 5. 2020 do zaplacení.
64. K nároku uplatněnému vzájemnou žalobou, žalovaný uvedl, že v souladu s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci č. j. 5 Cmo 212/2017-118 ze dne 23. 11. 2017, uhradil dne 19. 1. 2018 žalobkyni částku 1 380 396 Kč na jistinu, na úrok z prodlení částku 504 158,44 Kč a částku 29 863 Kč na nákladech řízení před odvolacím soudem. Dne 22. 1. 2018 zaplatil žalobkyni částku 175 370 Kč na nákladech řízení před soudem 1. stupně. Celkem žalobkyni zaplatil částku 2 089 787,44 Kč.
65. Rozsudek NS ČR ze dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Cdo 1355/2018-165, zrušil rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci č. j. 5 Cmo 212/2017-118 ze dne 23. 11. 2017, a rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 29 Cm 27/2016-63 ze dne 28. 3. 2017, odpadl tak právní titul, na základě kterého žalovaný plnil žalobkyni.
66. Dnem vydání rozsudku NS ČR č. j. 27 Cdo 1355/2018-165, tj. dne 27. 2. 2020, tak vzniklo na straně žalobkyně bezdůvodné obohacení ve výši 2 089 787,44 Kč, neboť žalobce žalobkyni plnil na základě právního titulu, který odpadnul.
67. Výzvou ze dne 30. 4. 2020, žalovaný žalobkyni vyzval k vydání bezdůvodného obohacení 2 089 787,44 Kč včetně úroku z prodlení od 28. 2. 2020 s podstatným odůvodněním vzniku bezdůvodného obohacení na straně žalobkyně v souvislosti s vydáním rozhodnutí NS ČR dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Cdo 1355/2018 - 165.
68. K vzájemnému návrhu účastníci učinili nesporným,
-že žalovaný za základě rozsudku ze dne 28. 3. 2017, č. j. 29 cm 27/2016-63, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 11. 20017, č. j. 5 Cmo 212/2017-118, zaplatil žalobkyni dne 19. 1. 2018 částku 1 380 396 Kč na jistinu, na úrok z prodlení částku 504 158,44 Kč a částku 29 863 Kč na nákladech řízení před odvolacím soudem a dne 22. 1. 2018 částku 175 370 Kč na nákladech řízení před soudem 1. stupně. Celkem žalovaný žalobkyni zaplatil částku 2 089 787,44 Kč.
- že žalobkyně dne 22. 5. 2020 zaplatila žalovanému částku 175 370 Kč na náklady řízení před soudem 1. stupně a částku 29 863 Kč na náklady před soudem 2. stupně. Celkem žalobkyně žalovanému zaplatila 205 233 Kč.
69. Podle § 2991 odst. 1) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále je OZ), kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil.
70. Podle § 2992 odst. 2) OZ, bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
71. Nárok žalovaného uplatněný vzájemným návrhem je důvodný. Plnění, které žalovaný žalobkyni poskytl na základě rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 3. 2017, č. j. 29 Cm 27/2016-63, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 11. 20017, č. j. 5 Cmo 212/2017-118, se v důsledku rozhodnutí NS ČR ze dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Cdo 1355/2018-165, stalo bezdůvodným obohacením žalobkyně, tedy plněním bez právního důvodu, neboť pohledávka žalobkyně na vrácení vyplacených odměn není důvodná, jak uvedeno výše v tomto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

Plnění, které žalobkyně od žalovaného obdržela se stalo plněním bez právního důvodu a je povinna je vydat tomu, na jehož úkor se obohatila.

72. Žalovaný předžalobní výzvou ze dne 30. 4. 2020 vyzval žalobkyni k vrácení bezdůvodného obohacení. Prodlení žalobkyně s vydáním bezdůvodného obohacení nastalo dne 1. 5. 2020, dnem po doručení výzvy. Vzájemná žaloba žalovaného je důvodná i v části příslušenství, tedy v části, již se žalovaný domáhá zaplacení zákonného úroku z prodlení od 1. 5. 2020, neboť bylo prokázáno, že žalobkyně žalovaného vyzvala k zaplacení dlužné částky výzvou ze dne 30. 4. 2020, přičemž výzva byla žalobkyni doručena dne 30. 4. 2020. Z uvedeného plyne, že 1. 5. 2020 se žalobkyně dostala do prodlení s placením svého závazku, proto je povinna zaplatit žalovanému rovněž úrok z prodlení ve výši uvedené ve výroku V. tohoto rozsudku. Výše úroků z prodlení nebyla v tomto případě sjednána, proto platí výše úroků podle ust. § 1970 OZ, podle něhož výši úroků z prodlení stanoví vláda nařízením, neujednají-li si strany výši úroků z prodlení, považuje se za sjednanou výše takto stanovená. Podle § 2 Nařízení vlády ČR č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a náklady spojené s uplatněním pohledávky, výše úroků z prodlení odpovídá roční výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 % bodů. K prvnímu dni kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení žalovaného, tedy k 1. 1. 2020 platila 2T repo sazba 2 %. Tedy úrok z prodlení celkem ve výši 10 % z dlužné částky je stanoven v souladu s příslušným výše uvedeným Nařízením vlády ČR, proto soud i v této části nárok žalovaného shledal důvodným.
73. O nákladech řízení soud rozhodl podle výsledku řízení ve věci žaloby žalobkyně na zaplacení částky 1 332 334 Kč (§ 142 odst. 1 OSŘ).
74. Žalovaný byl ve věci žaloby úspěšný co do částky 2 230 991 Kč (jistina ve výši 1 332 334 Kč + úrok z prodlení ve výši 8,05 % z částky 1 332 334 Kč od 11. 7. 2013 kapitalizovaný ke dni vyhlášení rozhodnutí, tj. ke dni 16. 11. 2021 + úrok z prodlení ve výši 8,05 % z částky 1 374 334 Kč od 2. 7. 2013 do 10. 7. 2013), žalobkyně byla úspěšná co do částky 70 243 Kč (jistina ve výši 42 000 Kč + úrok z prodlení ve výši 8,05 % z částky 42 000 Kč od 11. 7. 2013 kapitalizovaný ke dni vyhlášení rozhodnutí, tj. ke dni 16. 11. 2021). Žalovaný tak měl v řízení ve věci žaloby úspěch v rozsahu 96,95 % a neúspěch v rozsahu 3,05 %, soud mu proto přiznal právo na plnou náhradu nákladů řízení podle ust. § 142 odst. 3 OSŘ, když žalovaný byl neúspěšný pouze v nepatrné části. Náklady řízení žalovaného činí ve věci uplatněné žalobou celkem 383 034,50 Kč a sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za odvolání ve výši 69 015 Kč, ze zaplaceného soudního poplatku za dovolání ve výši 14 000 Kč a dále z nákladů na zastoupení advokátem ve výši 300 019,50 Kč. Náklady na zastoupení advokátem jsou přitom tvořeny:
- a) odměnou advokáta – ve výši 13 860 Kč za každý z úkonů právní služby, a to konkrétně: 1) převzetí věci, 2) sepsání odporu proti platebnímu rozkazu ze dne 15. 3. 2016 a vyjádření k žalobě ze dne 15. 4. 2016, 3) účast na jednání u zdejšího soudu dne 7. 2. 2017, 4) účast na jednání u zdejšího soudu dne 23. 3. 2017, 5) sepsání odvolání ze dne 1. 6. 2017 a jeho doplnění ze dne 7. 7. 2017, 6) účast na jednání před odvolacím soudem dne 16. 11. 2017, 7) sepsání dovolání ze dne 13. 3. 2018, 8) porada s klientem dne 7. 7. 2021, 9) sepsání podání ve věci ze dne 23. 7. 2021, 10) účast na jednání u zdejšího soudu dne 3. 8. 2021, 11) 2x porada s klientem dne 20. 8. 2021 (trvajících déle jak 2 hodiny), 12) sepsání podání ve věci ze dne 2. 9. 2021, 13) účast na jednání u zdejšího soudu dne 23. 9. 2021, 14) účast na jednání u zdejšího soudu dne 7. 10. 2021, 15) porada s klientem ze dne 20. 10. 2021, 16) účast na jednání u zdejšího soudu dne 9. 11. 2021, a odměnou ve výši jedné poloviny, tj. za 6 930 Kč za 17) účast při vyhlášení rozsudku dne 16. 11. 2021 dle ust. § 7 bod 6, § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění (dále jen „advokátní tarif“), **tedy celkem 242 550 Kč,**
 - b) paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč za 18 úkonů, **tj. 5 400 Kč,**
 - c) náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 21% z částky 247 950 Kč, **tj. 52 069,5 Kč.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

75. Soud výrokem VI. rozhodl o nákladech řízení ve věci vzájemného návrhu, a to podle ust. § 142 odst. 1 OSŘ. Žalovaný měl ve věci vzájemné žaloby plný úspěch, proto mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají toliko z nákladů na zastoupení advokátem, které činí 77 803 Kč a jsou tvořeny: odměnou advokáta – ve výši 15 700 Kč za každý z úkonů právní služby, a to konkrétně 1) převzetí věci, 2) předžalobní výzva ze dne 30. 4. 2020 a ze dne 4. 5. 2020, 3) sepsání vzájemného návrhu ze dne 1. 6. 2020, a odměnou ve výši jedné poloviny, tj. 7 850 Kč, za 4) sepis vyjádření ze dne 23. 7. 2021 a 5) účast při vyhlášení rozsudku dne 16. 11. 2021 dle ust. § 7 bod 6, § 8 odst. 1 advokátního tarifu, **tedy celkem 62 800 Kč,**
a) paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč za 5 úkonů, **tj. 1 500 Kč,**
b) náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 21% z částky 64 300 Kč, **tj. 13 503 Kč.**
76. Soud žalovanému ve věci vzájemného návrhu nepřiznal náhradu nákladů za sepis vyjádření ze dne 23. 7. 2021 v plné výši, když vyjádření v části týkající se vzájemného návrhu, obsahuje toliko návrh na vydání částečného rozsudku, případně vyloučení vzájemného návrhu k samostatnému projednání. Dle názoru soudu se jedná pouze o jednoduchý úkon procesního charakteru, který je svou povahou neblíže úkonům vypočteným v ust. § 11 odst. 2 advokátního tarifu, proto za něj přiznal odměnu pouze v poloviční výši.
77. Soud dále ve věci vzájemného návrhu nepřiznal žalovanému náhradu nákladů za sepis vyjádření ze dne 2. 9. 2021, které neobsahuje žádná skutková tvrzení ohledně vzájemného návrhu a představuje pouze obranu proti žalobě podané žalobkyní. Stejně tak soud žalovanému nepřiznal náhradu nákladů za účast na jednáních konaných dne 3. 8. 2021, 23. 9. 2021, 7. 10. 2021 a dne 9. 11. 2021, kde taktéž nebyla uváděna skutková tvrzení ohledně vzájemného návrhu, nýbrž pouze tvrzení ve vztahu k žalobě. Soud taktéž nepřiznal ani náhradu nákladů za porady s klientem ve dnech 7. 7. 2021, 20. 8. 2021 (trvající déle jak 2 hodiny) a 20. 10. 2021, když ve věci vzájemného návrhu nedošlo v období konání porad k žádným zásadním změnám, na základě kterých by musel právní zástupce v této věci získat od žalovaného další pokyny. Vzhledem k tomu, že se všechny uvedené úkony vztahovaly téměř výhradně k věci uplatněné žalobou, považuje soud přiznání odměny za tyto úkony pouze ve věci žaloby za dostačující, a to i přestože byly žaloba a vzájemný návrh projednávány v rámci jednoho řízení. V neposlední řadě soud žalovanému nepřiznal náhradu nákladů ve výši jedné poloviny za sepsání vyjádření ze dne 3. 6. 2020, jímž žalovaný reagoval na výzvu soudu ze dne 2. 6. 2020, kterou byl vyzván k vyplnění prohlášení o jeho majetkových poměrech pro účely osvobození od soudních poplatků. Předmětné vyjádření obsahuje pouze upozornění na skutečnost, že bylo žalovanému chybně zasláno prohlášení o majetkových poměrech pro právnické osoby (namísto prohlášení o majetkových poměrech pro osoby fyzické), přičemž k vyjádření byl přiložen formulář, který byl žalovaným vyplněn v obdobné věci vedené u zdejšího soudu. S ohledem na povahu, účel a náročnost takového úkonu nelze dospět k závěru, že jde o jeden z úkonů vypočtených v ustanovení § 11 odst. 1 a 2 advokátního tarifu.
78. Žalobkyně je povinna žalovanému na náhradu nákladu řízení ohledně vzájemné žaloby zaplatit částku 62 800 Kč, k rukám advokáta žalovaného, a to do tří dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Ostrava 16. listopadu 2021

JUDr. Marcela Kernbachová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.